

**ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΗΣ
ΔΗΛΩΣΗ ΜΕ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ/ΕΞΟΥΣΙΟΛΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ**

ΠΡΟΣ: Τον διευθυντή και τους προϊσταμένους της ΔΟΥ .....

ΘΕΜΑ: Αναφερόμενα χρέη μας προς το δημόσιο

Κοινοποίηση: Προς τον κ. Εισαγγελέα των Πρωτοδικών .....

Όπως ήδη θα πρέπει να γνωρίζετε, από 28/9/2012 έχουν κατατεθεί από τον κ. Αρτέμιο Σώρρα έξι (6) ομόλογα, ποσού εκατόν δισεκατομμυρίων (\$100.000.000.000) δολαρίων ΗΠΑ έκαστο, σε λογαριασμό της Ελληνικής Δημοκρατίας στον οποίο μέτοχος είναι ο Ελληνικός Λαός, όπως προκύπτει από το ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ , το οποίο προσκομίζουμε συνημμένα περί αποδοχής της πρότασης χρηματοδότησης της χώρας από τον συγκεκριμένο λογαριασμό με αποπληρωμή σε 100 χρόνια, το οποίο ψήφισμα αυτή την στιγμή είναι εν εξελίξει σε ολόκληρη την χώρα.

Η ελληνική κυβέρνηση όφειλε από τον Οκτώβριο του 2012 να είχε ρευστοποιήσει τα ομόλογα αυτά προκειμένου να απεμπλακεί η χώρα από την τρόικα και να ξεκινήσει η ανάπτυξη της οικονομίας μας, πράγμα το οποίο δεν έπραξε ούτε μετά την υπ.αριθ. 67650/28-6-2013 απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, την οποία προσκομίζουμε και επικαλούμαστε, που διέλυσε κάθε δυσπιστία πάνω στο θέμα αυτό. Στην απόφαση αυτή αναφέρεται επί λέξει : « **ΑΠΟΔΕΙΧΘΗΚΕ** ότι ο πρώτος κατηγορούμενος δυνάμει αμετακλήτου πληρεξουσίου τυγχάνει διαχειριστής χρηματικού ποσού ύψους 600 δισεκατομμυρίων δολαρίων (600.000.000.000). Το ποσό αυτό έχει ενσωματωθεί σε έξι (6) διεθνή γραμμάτια του αμερικανικού ταμείου, ονομαστικής αξίας, έκαστου, εκατό δισεκατομμυρίων δολαρίων (100.000.000.000), λήξεως τον μήνα Αύγουστο του έτους 2014, τα οποία έχουν κατατεθεί σε λογαριασμό καταπιστεύματος και φυλάσσονται προς πίστωση και χορηγία της ελληνικής Δημοκρατίας. Συγκεκριμένα, τούτος προτίθεται να χορηγήσει το ανωτέρω χρηματικό ποσό στο ελληνικό κράτος, υπό τη μορφή δανείου, με διάρκεια αποπληρωμής εκατό (100) ετών και με επιτόκιο 0,5%. **Οι όροι δε, που έθεσε για την εκταμίευση του ποσού ήταν η διεξαγωγή λογιστικού ελέγχου από επιτροπή διεθνών πραγματογνωμόνων, υπό την εποπτεία του Αρείου Πάγου, προκειμένου να εξακριβωθεί το ακριβές ύψος του δημόσιου χρέους και η διεξαγωγή έρευνας και η απόδοση ευθυνών σε όσους είχαν στη διαχείρισή τους δημόσιο χρήμα.**»

Λόγω των παραπάνω όρων που έθεσε για την εκταμίευση των 600 δις, δηλαδή η διεξαγωγή λογιστικού ελέγχου και η απόδοση ευθυνών σε όλους τους πολιτικούς που διαχειρίστηκαν δημόσιο χρήμα, η Ελληνική Κυβέρνηση αρνήθηκε την αποδοχή του παραπάνω ποσού και γι' αυτό η ελληνική βουλή και η κυβέρνηση μηνύθηκαν τον Νοέμβριο 2012 από τον κ. Αρτέμιο Σώρρα για εσχάτη προδοσία και ο

Υπουργός Οικονομικών για κακουργηματική απιστία και παράβαση καθήκοντος, την οποία και προσκομίζουμε. Αν η ελληνική κυβέρνηση είχε ρευστοποιήσει τα ομόλογα θα είχε προκαλέσει πρωτοφανή ανάπτυξη στην χώρα μας και επομένως κανένας λόγος δεν θα συνέτρεχε για οικονομική κρίση εξ αιτίας της οποίας αφενός έχουν αυτοκτονήσει χιλιάδες και αφ' ετέρου έχουν πτωχεύσει εκατομμύρια Έλληνες οι οποίοι αδυνατούν να ανταποκριθούν στις οικονομικές υποχρεώσεις τους πράγμα το οποίο συμβαίνει και στην δική μας περίπτωση.

Με την παρούσα δήλωση-πρόσκλησή μας, πρώτον **ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΣΤΕ** έντονα προς το Υπουργείο Οικονομικών το οποίο θα έπρεπε να είχε ήδη ρευστοποιήσει τα ομόλογα των \$600δισ ως όφειλε εκ του θεσμού του και ελευθερώσει την χώρα και τους Έλληνες, διότι το παραπάνω ποσό έχει κατατεθεί προς αποπληρωμή δημοσίου και ιδιωτικού χρέους και δεύτερον, για κάθε αναφερόμενη οφειλή μας προς την ΔΟΥ σας **ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ**, σας **ΚΑΛΟΥΜΕ** και **ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΟΥΜΕ** να εισπράξετε τυχόντα ποσά οφειλής από τον αναφερόμενο λογαριασμό της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Τράπεζα Μόντρεαλ του Καναδά, τώρα ή όποτε αυτό καταστεί εφικτό, ή απ' όπου ρευστοποιηθούν τα \$600δισ, των οποίων μέτοχοι τυγχάνουμε οι ίδιοι ως αυτόχθονες Έλληνες καθώς και να εισπράξετε τον φόρο των 27,1 δισ € που οφείλει ο κύριος Σώρρας προς το Ελληνικό δημόσιο, το οποίο αρνείστε να λάβετε, όπως παρακάτω αναφέρουμε αναλυτικά.

Επειδή η οικονομική κρίση την οποία βιώνουμε όλοι μας στην χώρα μας και η οποία οδήγησε σε χιλιάδες αυτοκτονίες, 1,8 εκατομμύρια ανέργους, και το 1/3 του Ελληνικού λαού κάτω από το όριο της φτώχειας, 500.000 δε επιχειρήσεις «έκλεισαν» και δεν δύναται ο Έλληνας ούτε τα προς το ζην να εξασφαλίσει αξιοπρεπώς, πράγμα που ισχύει για τις οικογένειές μας 3 χρόνια τώρα, έχει αποδειχθεί πέραν πάσης αμφιβολίας ότι είναι «κατασκευασμένη» από τούς τοκογλύφους δανειστές.

Επειδή έπρεπε η Ελληνική Κυβέρνηση να εξετάσει και αποδεχθεί, ως όφειλε, την εξαιρετική πρόταση του οργανισμού END και του Αρτέμη Σώρρα από 28/9/2012 για τον λογιστικό έλεγχο και δανειοδότηση της Ελληνικής οικονομίας με \$600 δισ και σχεδόν μηδενικό επιτόκιο, πράγμα που θα οδηγούσε σε πρωτοφανή ανάπτυξη, ρύθμιση όλων των χρεών εσωτερικών και εξωτερικών της χώρας και των Ελλήνων, έλεγχο και αποπληρωμή όλων των οφειλών, κλπ.

Επειδή το 2011 ο κ. Σώρρας έκανε δωρεά στους οργανισμούς EI-END & ELLAS NEVER DIES 8 μετοχές της Τράπεζας της Ανατολής συνολικής αξίας 5,5 τρις ευρώ για την αποπληρωμή του Δημόσιου και Ιδιωτικού χρέους της Ελλάδας και των Ελλήνων καθώς και για την οικονομική Ανάπτυξη της πατρίδας μας, για την δωρεά αυτή του έχει καταλογισθεί φόρος ύψους 27,1 δισ ευρώ από την Γ' ΔΟΥ Πατρών, όπως προκύπτει από τα υπ' αριθμ. 21518 & 21321/2011 δηλώσεις φόρου δωρεάς ανωνύμων μετοχών. Η αξία κάθε μετοχής ανέρχεται στα 678 δισ €, πιστοποιημένη από το Υπουργείο Οικονομικών και την Βουλή των Ελλήνων. Επομένως ο κύριος Σώρρας οφείλει στο Ελληνικό δημόσιο 27,1 δισ €,

όπως προκύπτει από τις δηλώσεις φόρου δωρεάς των μετοχών, τις οποίες και σας προσκομίζω, και εσείς αρνείστε να τα εισπράξετε παρόλο που έχει καταθέσει εξώδικη δήλωση στην Γ' ΔΟΥ Πατρών (βλ. συνημμένο). Γιατί το Ελληνικό δημόσιο προχωρά σε κατασχέσεις περιουσιών για οφειλές μόλις των 500 ευρώ την στιγμή που ένας Έλληνας σας οφείλει πιστοποιημένα 27,1 δις σε φόρο;

Επειδή πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν σας ότι διά των αρμοδίων οργάνων σας καθισταμένων διά της παρούσης μας και τούτων υπευθύνων κατά τις σχετικές διατάξεις, τις οποίες και επικαλούμαστε, συμμετέχετε ανεπιφυλάκτως, παρανόμως, καταχρηστικώς και κατά παράβαση των αρχών της καλής πίστεως, των χρηστών συναλλακτικών ηθών και της χρηστής Διοικήσεως στην εγκληματική, οικονομική, ηθική, σωματική και ψυχική εξόντωση του Ελληνικού Λαού.

Επειδή ουδείς βεβαίως λόγος για καταβολή φόρων και τελών θα υπήρχε από τους εργαζομένους, τους συνταξιούχους και τους επιτηδευματίες, αν απέφευγε η κυβέρνηση την προσφυγή στους δανειστές τοκογλύφους και χρησιμοποιούσε τα κεφάλαια των Ελλήνων από τα Ταμεία της Παγκόσμιας Τράπεζας. Έχει δημοσιευθεί στον τύπο το ΦΕΚ της 27/12/1945 της Συμβάσεως Bretton-Woods την οποία επικύρωσε η Ελλάδα η οποία ήδη συμμετείχε στην Παγκόσμια Τράπεζα και στα Ταμεία και στην οποία διαθέτει τεράστια κεφάλαια όπως προκύπτει από το πιστοποιητικό του 2007 που φέρει τις υπογραφές της Ελληνικής κυβερνήσεως (βλ. συνημμένα). Δηλαδή κανένας λόγος δεν θα συνέτρεχε διά προσφυγή σε τοκογλύφους και μνημόνια με συνέπεια το ξεπούλημα της Ελλάδος αφού υπάρχουν διαθέσιμα τρισεκατομμύρια από τούς κόπους και τον ιδρώτα των Ελλήνων. Με τα κεφάλαια αυτά, αν τα χρησιμοποιούσε, όπως όφειλε η κυβέρνηση, οι Έλληνες δεν θα κατέβαλαν κανένα τέλος και φόρο προς το Ελληνικό Δημόσιο.

Επειδή με την παρούσα εξώδικη δήλωση – διαμαρτυρία δηλώνουμε **ΝΟΜΙΜΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ** προτάσσοντας ενεργοποίηση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από την ακροτελευταία διάταξη του Συντάγματος, την οποία αναλύουμε και ορίζουμε ως εξής:

Δηλώνοντας απόλυτο σεβασμό προς το Σύνταγμα της Ελλάδος και τους νόμους που συμφωνούν με αυτό, και λαμβάνοντας υπόψη, ότι:

- α) Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 2, «Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία»
- β) Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 3 «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα».
- γ) Σύμφωνα με το άρθρο 120 παρ. 2 «Ο σεβασμός στο Σύνταγμα και τους νόμους που συμφωνούν με αυτό και η αφοσίωση στην Πατρίδα και τη Δημοκρατία αποτελούν θεμελιώδη υποχρέωση όλων των Ελλήνων».
- δ) Σύμφωνα με το άρθρο 120 παρ. 3 «Ο σφετερισμός, με οποιονδήποτε τρόπο, της λαϊκής κυριαρχίας και των εξουσιών που απορρέουν από αυτή διώκεται»

ε) Σύμφωνα με το άρθρο 120 παρ. 4 «Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία».

στ) Μελετήσαμε το Σύνταγμα με τη δέουσα προσοχή, και το μορφωτικό μας επίπεδο μας επιτρέπει να ισχυριστούμε ότι το κατανοήσαμε και δικαιούμαστε να κρίνουμε ποιες διατάξεις νόμων και ποιες πράξεις της εξουσίας συμφωνούν με αυτό,

Κρίναμε ότι:

α) Ως Έλληνες πολίτες ανήκουμε στον κυρίαρχο Λαό και πως βάσει αυτού το Ελληνικό κράτος μας ανήκει, αποτελώντας τη συλλογική μας περιουσία, μέρος της οποίας είναι η ιδιωτική μας.

β) Όλες οι εξουσίες πηγάζουν εν μέρει και από εμάς, αφού αποτελούμε μέρος του κυρίαρχου Λαού.

γ) Ως κυρίαρχοι, απαιτούμε όλες οι εξουσίες του Ελληνικού κράτους να υπάρχουν υπέρ του Ελληνικού Λαού και του Ελληνικού Έθνους και να ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα.

δ) Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας, και πως βάσει της συγκεκριμένης αυτής παραγράφου του δεύτερου άρθρου του Συντάγματός μας, ορίζεται η έννοια του δημοσίου συμφέροντος που οφείλει να εξυπηρετεί η κρατική εξουσία.

ε) Ως κυρίαρχοι αφαιρούμε, το δικαίωμα απορροής εξουσιών από την ίδια την εξουσία δίχως τη συναίνεση του λαού και τη συμφωνία τους προς το Σύνταγμα, καθώς και από εξουσίες άλλων κρατών που αρνούνται να αναγνωρίσουν την λαϊκή κυριαρχία των Ελλήνων και το Ελληνικό Σύνταγμα.

στ) Απαιτούμε την άμεση δίωξη των σφετεριστών της λαϊκής κυριαρχίας και των εξουσιών που απορρέουν από αυτήν, βάσει της 3ης παραγράφου του άρθρου 120, από όλους τους δικαστές που θεωρούν βάσει των στοιχείων που διαθέτουν και βάσει των στοιχείων που θα καταθέσουμε, ότι δεν τηρείται το σύνταγμα, ότι έχει διαπραχθεί το έγκλημα του σφετερισμού το οποίο σε κάποιες περιπτώσεις συνιστά και έγκλημα εσχάτης προδοσίας, για το οποίο βάσει της υπ' αριθμόν 4/2012 γνωμοδ. του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου η σύλληψη των εγκληματιών ακολουθεί την αυτόφορη διαδικασία δίχως να λαμβάνεται υπόψη το δικαίωμα της βουλευτικής ασυλίας. Στην αντίθετη περίπτωση θα θεωρήσουμε ότι δεν έχει ακόμη αποκατασταθεί η νόμιμη εξουσία και ότι βάσει της 3ης παραγράφου του άρθρου 120, η προθεσμία παραγραφής των εγκλημάτων τους θα αρχίσει μόλις αποκατασταθεί η νόμιμη εξουσία. (Σημείωση: Σύμφωνα με τα λεξικά «σφετερισμός» είναι η αρπαγή, η ιδιοποίηση, η οικειοποίηση, η καταπάτηση, η παράχρηση και η υπεξαίρεση και κατά συνέπεια η κατάχρηση εξουσίας προς εξυπηρέτηση ιδιοτελών ή επί μέρους σκοπών σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος. Ενώ για «εσχάτη

προδοσία» σύμφωνα με τον Ποινικό μας Κώδικα (άρθρο 134, παρ. 2) συλλαμβάνεται όποιος επιχειρεί με σφετερισμό της ιδιότητάς του ως οργάνου του Κράτους να καταλύσει ή να αλλοιώσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσωρινώς το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στην λαϊκή κυριαρχία.)

ζ) Συνειδητοποιώντας ότι, λόγω του ότι διαθέτουμε επαρκή και αγνό πατριωτισμό, η τήρηση του Συντάγματος (βάσει του άρθρου 120 παρ. 4) επαφίεται εν μέρει και σε εμάς, ενεργοποιούμε το δικαίωμα να αντιστεκόμαστε με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία.

η) Λαμβάνοντας υπόψη ότι η τήρηση του Συντάγματος δεν επαφίεται στην νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική εξουσία, αλλά στον πατριωτισμό των Ελλήνων, κάνοντας χρήση της λαϊκής κυριαρχίας που μας προσφέρει το Σύνταγμα, δικαιούμαστε και υποχρεούμαστε να αντιστεκόμαστε με κάθε μέσο, ακόμη και κατά παράβαση νόμων και δικαστικών αποφάσεων, εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να καταλύσει το Σύνταγμα με τη βία. (Σημείωση: Η εφαρμογή αντισυνταγματικών νόμων από την εκτελεστική εξουσία δια της βίας, αίροντας το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης των πολιτών, το δικαίωμα της αντίστασης βάσει του άρθρου 120, το δικαίωμα της δίκαιης δίκης σε εύλογο χρονικό διάστημα από αμερόληπτο δικαστήριο, και παραθέτοντας αντί αυτών τα σώματα ασφαλείας, ερμηνεύεται ως επιχείρηση κατάλυσης του Συντάγματος με τη βία)

θ) Λαμβάνοντας υπόψη ότι, το Σύνταγμα μας επαφίει την τήρησή του σε όλους τους Έλληνες που διαθέτουν πατριωτισμό και όχι αποκλειστικά στους ειδήμονες, λαμβάνουμε το δικαίωμα να ερμηνεύουμε το Σύνταγμα κατά το δοκούν, κρίνοντας ποιες διατάξεις νόμων συμφωνούν με αυτό και ποιες λόγω της αντισυνταγματικότητάς τους επιχειρούν να το καταλύσουν.

ι) Δηλώνουμε πολιτική ανυπακοή απέναντι σε κάθε αντισυνταγματική διάταξη του κράτους, αρνούμενοι να την εκτελέσουμε, μέχρις ότου η πολιτεία μας απαντήσει αιτιολογημένα βάσει του Συντάγματος και των νόμων που συμφωνούν με αυτό, στις δηλώσεις επιφύλαξης ως προς τη συνταγματικότητα των διατάξεων που θα καταθέσουμε επίσημα σε δημόσια αρχή, μαζί με τη δήλωση αδυναμίας εκτέλεσης για λόγους συνείδησης.

ια), Λαμβάνοντας υπόψη ότι, το δικαίωμα της αντίστασης με κάθε μέσο το αντλούμε απ' ευθείας από το σύνταγμα, και φροντίζοντας ώστε, οι πράξεις ανυπακοής να μην εμπίπτουν σε κάποιο άρθρο του Ποινικού μας Κώδικα, (ασχέτως αν από το άρθρο 120 του Συντάγματος δεν τίθεται τέτοιος περιορισμός), θεωρούμε την δήλωση ανυπακοής καθ' όλα νόμιμη και ζητούμε την υποστήριξη των κρατικών λειτουργιών και των δικαστηρίων στην περίπτωση που η δράση μας φθάσει ως αυτά.

Η ΠΡΟΤΑΣΗ

Βάσει αυτών, προτείνουμε, προς όλους τους συμπολίτες μας που διαθέτουν σεβασμό προς το Σύνταγμα, επαρκή και αγνό πατριωτισμό, και που αντιλαμβάνονται ότι δεν τηρείται το Σύνταγμα από την εξουσία, κινδυνεύοντας να καταλυθεί με τη βία, να πράξουν κατά συνείδηση, έχοντας υπόψη τα ακόλουθα:

Το Σύνταγμα είναι η βασική συμφωνία μεταξύ των πολιτών και των εξουσιαστών, βάσει της οποίας «ο κυρίαρχος λαός» παρέχει σε συμπολίτες του διοικητικά προνόμια.

Σύμφωνα με το πρώτο άρθρο αυτής της συμφωνίας «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα.»

Δεν υπάρχει λοιπόν διάκριση μεταξύ Λαού και εξουσίας, διότι εξουσία είναι ο Λαός που ορίζει εκφραστής της βούλησής του σε διάφορες διοικητικές θέσεις, συγκροτώντας τη νομοθετική, την εκτελεστική και τη δικαστική εξουσία. Αξίζει να προσεχθεί ότι στο πρώτο άρθρο του Συντάγματος, που ορίζει τη βασική μας συμφωνία και δεν μπορεί να αναθεωρηθεί, η λέξη «Λαός» αρχίζει με Λ κεφαλαίο, ενώ η λέξη «εξουσία» με ε μικρό. Ακριβώς διότι ο Λαός και η εξουσία ως δυνάμεις δεν είναι ισότιμες. Λογικό, διότι η εξουσία απορρέει από το λαό και δύναται να υπάρχει με την προϋπόθεση ότι τηρεί τους συμφωνηθέντες όρους. Ενώ αντίστροφα ο Λαός δύναται να υπάρχει δίχως όρους και συγκεκριμένα δίχως τους όρους που τίθενται σε αυτόν από την εξουσία. Ο Λαός, ως «κυρίαρχος», δύναται κατ' επιλογήν να συμμορφωθεί προς τους όρους της εξουσίας, ενώ αντίστροφα, η εξουσία υποχρεούται να συμμορφώνεται προς τους όρους που έχουν τεθεί από το Λαό και καταγράφονται με σαφήνεια στο Σύνταγμα.

Τα ανωτέρω, αποσαφηνίζονται στο πρώτο άρθρο του Συντάγματος με την παράγραφο που ορίζει ότι:
«ΘΕΜΕΛΙΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ.»

Αξίζει να σημειωθεί πως ούτε στη βασική μας συμφωνία ούτε σε κάποιο άλλο άρθρο του Συντάγματος, δεν αναφέρεται ότι θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η κυριαρχία της κρατικής εξουσίας, ή η κυριαρχία ξένων δυνάμεων.

Τίθεται λοιπόν το κρίσιμο ερώτημα από τους πολίτες, ως προς την κατεύθυνση της δράσης μας, όταν κλονίζεται από τους εξουσιαστές όχι μόνον το Σύνταγμα, όχι μόνον το συμφωνηθέν Πολίτευμα αλλά το θεμέλιο του Δημοκρατικού Πολιτεύματος!

Πλέον, η δράση των Ελλήνων Πολιτών έχει αποφασισθεί και αποτελεί μονόδρομο. Διότι δύο είναι οι επιλογές: Ή διατηρούμε «με κάθε μέσο» το θεμέλιο του Δημοκρατικού Πολιτεύματος που είναι η λαϊκή και καθ' επέκταση η Εθνική μας Κυριαρχία, ή γινόμαστε δούλοι. Δεν υπάρχει τρίτος δρόμος, δεν

υπάρχουν φίλοι, ούτε ειδήμονες, ούτε δανειστές, στους οποίους θα μπορούσαμε να παραχωρήσουμε την Λαϊκή και καθ' επέκταση την Εθνική μας κυριαρχία, δίχως όρους, δίχως μια συμφωνία σαφώς καταγεγραμμένη σε ένα Σύνταγμα.

Δεν υπάρχουν διλήματα, όταν η μόνη δυνατή επιλογή τίθεται μεταξύ των όρων «κυρίαρχος» ή «δούλος». Δεν υπάρχει Ευρωπαϊκή προοπτική, ούτε προοπτική μιας διεθνούς διακυβέρνησης, πριν εξασφαλιστεί από τους λαούς η λαϊκή κυριαρχία, με όρους σαφώς καταγεγραμμένους σε ένα Σύνταγμα.

Η κατάλυση του Συντάγματος με τη βία, με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και με εκβιαστικά νομοθετήματα προφασισζόμενα την ανάγκη του κατεπείγοντος, με εκφοβισμούς μιας ενδεχόμενης πτώχευσης, με μονοδρόμους προς μια ασαφή Ευρωπαϊκή προοπτική, και με ποινικοποίηση της υγιούς εθνικής συνείδησης, κλονίζουν ανεπανόρθωτα το θεμέλιο του Δημοκρατικού Πολιτεύματος.

Η κατάλυση του Συντάγματος που είναι πλέον γεγονός, προτείνεται ως μονόδρομος από τους εξουσιαστές προς επίτευξη της εξόδου μας από την κρίση, μια κρίση που οι ίδιοι δημιούργησαν με βασικό σκοπό την κατάλυση της Συνταγματικής Δημοκρατίας και τη δουλοποίηση του κυρίαρχου Λαού. Η επιβολή μιας πολιτικής λύσης ως μονόδρομου, είναι άσκηση βίας, και όταν δι αυτής της βίας καταλύεται το Σύνταγμα, απορρέουν τα δικαιώματα που ορίζονται στην ακροτελευταία διάταξή του, για αντίσταση με κάθε μέσο.

Η ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΑΝΑΠΤΥΣΣΕΤΑΙ ΩΣ ΕΞΗΣ:

Α. Παρουσιάζονται συνοπτικά τα αποδεικτικά στοιχεία που βεβαιώνουν ότι η κρατική εξουσία δεν τηρεί το Σύνταγμα. Γεγονός που αυτομάτως προσφέρει το δικαίωμα στον κυρίαρχο Λαό να αντισταθεί με κάθε μέσο, μέχρις ότου η ανατρεπτική αυτή σχέση που προκύπτει από κατάχρηση εξουσίας να αποκατασταθεί.

Β. Ορίζεται το δικαίωμα αντίστασης με κάθε μέσο, ώστε να αποτραπούν παρανοήσεις που θα εξωθούσαν τον κυρίαρχο Λαό, να παραβιάσει και ο ίδιος το Σύνταγμα.

Γ. Ζητείται από την εξουσία, νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική, να αναγνωρίσει επισήμως τα δικαιώματα που απορρέουν από την ενεργοποίηση της ακροτελευταίας διάταξης του Συντάγματος, σε κάθε περίπτωση που αυτή δεν τηρεί το Σύνταγμα.

Δ. Τεκμηριώνεται, ότι η πολιτική ανυπακοή, οχυρώνει τη δημοκρατία και προάγει το δημόσιο συμφέρον.

Ε. Τεκμηριώνεται ότι η πολιτική ανυπακοή, όπως ορίζεται στην παρούσα πρόταση, δεν αποτελεί ποινικό αδίκημα, διότι δεν εμπίπτει σε κανένα άρθρο του Ποινικού μας Κώδικα.

A) ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ, ΟΤΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΔΕΝ ΤΗΡΕΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Αξίζει να παρατηρήσουμε ότι το δικαίωμα αντίστασης με κάθε μέσο, απορρέει κάθε φορά που η εξουσία δεν τηρεί το Σύνταγμα και όχι μόνον στην περίπτωση που αυτό έχει καταλυθεί οριστικά. Αμέτρητες είναι πλέον οι μηνύσεις πολιτών προς τα Ελληνικά και διεθνή δικαστήρια, που μας παρέχουν πληθώρα αντισυνταγματικών διατάξεων και καταγγέλλουν τους πολιτικούς με άψογα τεκμηριωμένα στοιχεία, όχι μόνον για κατά συρροήν παραβιάσεις του Συντάγματος αλλά και για το έσχατο κακούργημα της Εσχάτης Προδοσίας. Το γεγονός ότι οι μηνύσεις αυτές στην πλειοψηφία τους δεν εκδικάζονται, και αν δικαστούν δεν τελεσιδικούν με παρεμβολές της κυβέρνησης ή προωθούνται προς τη Βουλή και μπαίνουν στο αρχείο, αποτελεί άλλη μια απόδειξη της κατά συρροήν κατάχρησης εξουσίας τόσο από τους πολιτικούς όσο και από τους δικαστές.

Δεν απαιτείται λοιπόν να αποδείξουμε εδώ ότι η εξουσία δεν τηρεί το σύνταγμα, διότι επισυνάπτουμε κάποιες από αυτές τις άψογα τεκμηριωμένες μηνύσεις. Το γεγονός ότι δεν εκδικάστηκαν από τον Άρειο Πάγο αλλά προωθήθηκαν προς τη Βουλή όπου κάποιες ανακοινώθηκαν προς το σώμα και κάποιες άλλες όχι, ίσως να «αθρώνει» τους μηνυόμενους πολιτικούς δια της παραγραφής, δεν τεκμηριώνει όμως την άποψη πως δεν συμβαίνουν συνταγματικές παραβάσεις και μάλιστα κατά συρροήν, πως οι πολιτικοί μας δεν έχουν ανάγκη την κατάχρηση εξουσίας σε επάγγελμα, και πως δεν έχει συντελεστεί το κακούργημα της Εσχάτης Προδοσίας.

Για τον κυρίαρχο Λαό, με του οποίου την νοημοσύνη δεν πρέπει να παίζουν οι εξουσιαστές, το γεγονός της κατά συρροήν παραγραφής των αδικημάτων τους αποτελεί απόδειξη ότι δεν τηρούν το Σύνταγμα, όχι από αμέλεια, αλλά διότι έχουν ανάγκη την κατάχρηση εξουσίας σε προσοδοφόρο επάγγελμα. Η προσθήκη του άρθρου 86 στο Σύνταγμα, δια του οποίου απολαμβάνουν μια Θεϊκή πλέον ασυλία για όλες τις ποινικές τους παραβάσεις, αποτελεί την χειρότερη εκτροπή του Συντάγματος, δια της οποίας η λαϊκή κυριαρχία περνά από τον κυρίαρχο Λαό στους εξουσιαστές. Το άρθρο 86 αναιρεί τα πρώτα δύο άρθρα του Συντάγματος που ορίζουν τον λαό ως κυρίαρχο και έρχεται σε αντίθεση με την ακροτελευταία διάταξη παρ. 3 σύμφωνα με την οποία «Ο σφετερισμός, με οποιονδήποτε τρόπο, της λαϊκής κυριαρχίας και των εξουσιών που απορρέουν από αυτή διώκεται μόλις αποκατασταθεί η νόμιμη εξουσία...» Η κατ' εξακολούθησιν σύνταξη, ψήφιση και υπογραφή αντισυνταγματικών διατάξεων αποτελεί έναν από τους πολλούς τρόπους σφετερισμού της λαϊκής κυριαρχίας, και το γεγονός ότι δεν διώκεται δηλώνει πως δεν έχει αποκατασταθεί ακόμη η νόμιμη εξουσία.

Η νομιμότητα της σημερινής εξουσίας, στοιχειοθετείται μάλλον από τις φήμες των μισθωμένων ΜΜΕ παρά από μία προσεκτική αντιστοίχιση των έργων της με τις διατάξεις του Συντάγματος. Διότι σύμφωνα με το άρθρο 82, «Η κυβέρνηση καθορίζει και κατευθύνει τη γενική πολιτική της χώρας, σύμφωνα με τους ορισμούς του Συντάγματος και των νόμων.» και όχι παραβιάζοντας το Σύνταγμα κατά συρροήν, όπως συμβαίνει σήμερα. Η ανακάλυψη έστω και μίας αντισυνταγματικής διάταξης στο έργο

της νομοθετικής εξουσίας, θέτει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητά της, ενώ η εκτέλεση έστω και μίας αντισυνταγματικής διάταξης, θέσει σε αμφισβήτηση τη νομιμότητα της κυβέρνησης, προσφέροντας στους πολίτες το δικαίωμα της ανυπακοής και της αντίστασης με κάθε μέσο, όπως ορίζει το άρθρο 120.

Σύμφωνα με το άρθρο 59, που ορίζει τα καθήκοντα των βουλευτών, οι βουλευτές πριν αναλάβουν τα καθήκοντά τους, ορκίζονται να είναι πιστοί στην Πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούν στο Σύνταγμα και τους νόμους και εκπληρώνουν ευσυνείδητα τα καθήκοντά τους. Η σύνταξη, ψήφιση και υπογραφή προς εκτέλεση αντισυνταγματικών νόμων, αποτελεί μια αδιάσειστη απόδειξη ότι παραβαίνουν τον όρκο τους, με αποτέλεσμα να χάνουν τη νομιμότητα εκπροσώπησης του κυρίαρχου λαού. Σε ένα πραγματικά δημοκρατικό πολίτευμα, πιστό στις αξίες του Ελληνικού πολιτισμού όπου γεννήθηκε η δημοκρατία, ο λαός έχει το δικαίωμα να ανακαλέσει τον βουλευτή που παρέβη τον όρκο του, αντικαθιστώντας τον με κάποιον άλλον που θα εκτελεί πιο ευσυνείδητα τα καθήκοντά του. Δεν έχει λοιπόν καμία σχέση η ασυλία των βουλευτών, με την αληθινή Δημοκρατία. Γεγονός άλλωστε που ορίζεται σαφώς και από το σημερινό μας Σύνταγμα, σύμφωνα με το οποίο «Ο σφετερισμός, με οποιονδήποτε τρόπο, της λαϊκής κυριαρχίας και των εξουσιών που απορρέουν από αυτή διώκεται. (άρθρο 120)

Ο συνήθης τρόπος σφετερισμού της λαϊκής κυριαρχίας από τους βουλευτές, είναι η μη τήρηση των προεκλογικών τους υποσχέσεων, η παράβαση του όρκου περί τήρησης του Συντάγματος και η μη εκπλήρωση με ευσυνείδητο τρόπο των καθηκόντων τους. Γεγονότα που συνιστούν τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος και της κατάχρησης εξουσίας στην καλύτερη περίπτωση, ενώ στη χειρότερη φθάνουν ως την εκχώρηση της Εθνικής μας κυριαρχίας που συνιστά το κακούργημα της Εσχάτης Προδοσίας. Με ποια λογική λοιπόν, κάτω από αυτές τις συνθήκες, οι βουλευτές μας διεκδικούν την ασυλία; Μια ασυλία που ακόμη και αν τους παρέχεται από το νόμο είναι ανέντιμο να τη διεκδικήσουν! Διότι η διεκδίκησή της αποτελεί απόδειξη μη ευσυνείδητης εκπλήρωσης των καθηκόντων τους.

Άλλωστε, η «ασυλία» ανήκει στον κυρίαρχο Λαό και όχι στους εξουσιαστές, για τον απλούστατο λόγο ότι είναι κυρίαρχος του εαυτού του και της Χώρας του, ενώ οι εξουσιαστές ορίζονται μόνον κατόπιν κάποιας συμφωνίας την οποία οφείλουν να τηρήσουν. Ο κυρίαρχος λαός υπάρχει δίχως καμία πρότερη συμφωνία. Υπάρχει διότι γεννήθηκε εδώ, διότι εδώ γεννήθηκαν και οι πρόγονοί του, διότι του ανήκει αυτή η γη, και διότι εν τέλει, δεν έχει άλλη επιλογή. Δεν κατοικούμε λοιπόν εδώ, κατόπιν κάποιας συμφωνίας, διότι δεν μας παραχωρήθηκε η Ελληνική Γη με όρους από κάποιους. Διότι η Ελληνική Γη είναι το σπίτι μας, και σύμφωνα με το Σύνταγμα που οφείλουν να σέβονται οι εξουσιαστές, το σπίτι μας είναι άσυλο.

Η ασυλία επομένως ανήκει στο λαό και όχι στους εξουσιαστές. Και η αντιστροφή αυτού του όρου δια της προσθήκης των άρθρων 61, 62, και 86 αποτελεί τη χειρότερη συνταγματική εκτροπή, που κλονίζει το θεμέλιο του Δημοκρατικού Πολιτεύματος. Βάσει του Συντάγματος, οι πολίτες που επιθυμούν να λάβουν

τους ρόλους κάποιας εξουσίας, τους αναλαμβάνουν με τη θέλησή τους και την υπόσχεση ότι θα τηρήσουν τη συμφωνία. Ορκίζονται πίστη στο Σύνταγμα, και στους νόμους. Και για το λόγο αυτό όταν παραβαίνουν τον όρκο τους και τη συμφωνία πρέπει να τιμωρούνται και μάλιστα αυστηρά. Διότι η ανάληψη ενός ρόλου εξουσίας ήταν δική τους επιλογή, και είχαν τη γνώση των υποχρεώσεων που απορρέουν από αυτήν. Σε αντίθεση προς τον κάθε Έλληνα πολίτη, ο οποίος δεν επέλεξε να κατοικήσει σε αυτή τη χώρα αλλά του έτυχε, δεν μας υποσχέθηκε κάτι, δεν ορκίστηκε να σέβεται το Σύνταγμα και τους νόμους, και αν ορκίστηκε ενδέχεται να μην το έπραξε κατά συνείδηση. Όλα αυτά παρέχουν στον κοινό Έλληνα πολίτη μια ασυλία, την οποία όμως σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατόν να δικαιούνται οι εξουσιαστές.

Το γεγονός ότι οι Έλληνες πολίτες βρέθηκαν μέσα στην Πολιτεία κατά σύμπτωση, ενώ οι εξουσιαστές ανέλαβαν έναν ρόλο εξουσίας κατά συνείδηση, και το γεγονός ότι οι πρώτοι δεν έδωσαν ούτε παρέβησαν κάποια υπόσχεση, ενώ οι δεύτεροι απολαμβάνουν ένα πλήθος προνομίων χάρη σε μια βαρύτερη υπόσχεση που κατά συνείδηση έδωσαν, παρέχει ασυλία στους πρώτους και βαρύτερες ποινικές ευθύνες στους δεύτερους, κάθε φορά που παραβιάζουν το Σύνταγμα και τους νόμους που συμφωνούν με αυτό.

Αφού λοιπόν το αίτημα της ασυλίας από τους βουλευτές αποτελεί τη χειρότερη συνταγματική εκτροπή την οποία οι ίδιοι επινόησαν προς εξυπηρέτηση ιδιοτελών σκοπών και όχι του δημοσίου συμφέροντος, πρέπει επειγόντως να αναιρεθεί, αίροντας παράλληλα και το δικαίωμα της παραγραφής, ώστε επιτέλους να εκδικαστούν οι υποθέσεις τους και να αποδειχθεί το αυτονόητο: Ότι έχουν προδώσει τον κυρίαρχο Λαό, καταλύοντας το Σύνταγμα.

B) ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΣΑ

Το δικαίωμα αντίστασης προκύπτει, όταν οι εξουσιαστές δεν τηρούν το Σύνταγμα, δηλαδή τη βασική μας συμφωνία βάσει της οποίας ανέλαβαν ρόλους εξουσίας. Ξαναθυμίζουμε λοιπόν ότι στη βασική μας συμφωνία ορίζεται με σαφήνεια πως κυρίαρχος είναι ο Λαός, ενώ οι εξουσιαστές αποκτούν το δικαίωμα να νομοθετούν, να εκτελούν και να δικάζουν, μόνον κατόπιν κάποιας συμφωνίας και μόνον καθ' όσον την τηρούν.

Τίθεται λοιπόν το ερώτημα: Ποιος θα δικάζει τους εξουσιαστές, όταν αθετούν τη συμφωνία τους; Κατ' εκτροπή της βασικής συμφωνίας μας που ορίζεται στο πρώτο άρθρο του Συντάγματος, οι εξουσιαστές απαντούν ότι αναλαμβάνουν οι ίδιοι να δικάζουν τους ίδιους κάθε φορά που αθετούν τη συμφωνία μας! Και ότι εν τέλει δεν χρειάζεται να αυτοδικάζονται διότι έχουν αποκτήσει ασυλία!!

Η βουλευτική ασυλία στην Ελλάδα, εν έτει 2014, είναι ισχυρότερη από το αλάθητο του Πάπα κατά τον Μεσαίωνα! Γεγονός που αποδεικνύει ότι ο Ευρωπαϊκός Μεσαίωνας, ωχριά μπροστά στον σύγχρονο

Ελληνικό! Το γεγονός ότι και σε άλλες χώρες του πλανήτη μας κυριαρχεί μεσαίωνας, δεν δικαιώνει την κατάλυση του δημοκρατικού πολιτεύματος από τους εξουσιαστές μας. Διότι η έννοια της δημοκρατίας πηγάζει από τη λογική, και όχι από παραδείγματα άλλων παραφρόνων λαών που ισχυρίζονται για το θεαθήναι ότι έχουν δημοκρατία.

Το δικαίωμα αντίστασης με κάθε μέσο, παρέχεται από την ακροτελευταία διάταξη σε όλους τους Έλληνες πολίτες άμεσα, και όχι μέσω της εξουσίας. Δεν χρειαζόμαστε λοιπόν άδεια από την Αστυνομία, τον Εισαγγελέα, τον Δήμαρχο ή κάποιον αρμόδιο Υπουργό, για να αντισταθούμε, με κάθε μέσο, κάθε φορά που συνειδητοποιούμε ότι το Σύνταγμα δεν τηρείται. Αξίζει να επαναλάβουμε ότι δεν χρειάζεται να αποδείξουμε πως κινδυνεύει να καταλυθεί η Δημοκρατία για να ενεργοποιήσουμε αυτό το δικαίωμα. Διότι το δικαίωμα μας παρέχεται κάθε φορά που εντοπίζουμε έστω και μία αντισυνταγματική διάταξη δια της οποίας επιχειρείται η κατάλυση του Συντάγματος. Άλλωστε δεν θα είχε νόημα, να αντιδράσουμε όταν σπάσει τελείως το γυαλί, αφού υποχρεούμαστε να καταγγείλουμε το επιχείρημα της θραύσης του, αμέσως μόλις εμφανιστεί η πρώτη ρωγμή.

Δικαιούμαστε και υποχρεούμαστε, σύμφωνα με την ακροτελευταία διάταξη, να αντιστεκόμαστε με κάθε μέσο, διότι σε εμάς και όχι στην εξουσία, επαφίεται η τήρηση του Συντάγματος. Η διάκριση αυτή γίνεται για ευνόητους λόγους, διότι κατάχρηση εξουσίας δεν μπορεί να γίνει από το λαό, παρά μονάχα από τους εξουσιαστές. Αφού το Σύνταγμα είναι μια συμφωνία δια της οποίας προστατεύομαστε από τον κίνδυνο κατάχρησης εξουσίας, όταν αναθέτουμε ρόλους εξουσίας σε κάποια πρόσωπα, δεν είναι δυνατόν να αναθέσουμε στα πρόσωπα αυτά και την ευθύνη τήρησης της συμφωνίας μας!

Οι ευθύνες λοιπόν μεταξύ των Ελλήνων πολιτών διανέμονται ως εξής: Οι μεν εξουσιαστές είναι υπεύθυνοι για την ορθή εκτέλεση του έργου που έχουν αναλάβει, ο δε κυρίαρχος Λαός για την επίβλεψη ότι το έργο αυτό εξελίσσεται ορθά σύμφωνα με τη λογική μας και αντικειμενικώς ορθά σύμφωνα με το Σύνταγμα. Η παραβίαση λοιπόν του Συντάγματος, είναι ευνόητο ότι δεν προκαλεί μόνον την αντίδρασή μας αλλά και το δικαίωμα να δικάσουμε τα πρόσωπα που ανέλαβαν κάποιους ρόλους εξουσίας και δεν τους εκτέλεσαν σωστά. Η άποψη ότι οι ίδιοι θα δικάσουν τον εαυτό τους, ή ότι θα διανείμουν μεταξύ τους το έργο της εκδίκασης δίχως να ερωτηθεί ο κυρίαρχος λαός, αποτελεί άλλη μια μορφή κατάχρησης εξουσίας που επίσης πρέπει να προκαλεί τη αντίδρασή μας και να εκδικάζεται από εμάς.

Η ΑΝΥΠΑΚΟΗ

Επειδή η τήρηση του Συντάγματος δεν επαφίεται στους ειδήμονες αλλά στο Λαό, και συγκεκριμένα στους Έλληνες που διαθέτουν πατριωτισμό, αναθέτουμε μεν στα λαϊκά δικαστήρια την εκδίκαση των συνταγματικών παραβάσεων, όχι όμως και την τήρηση του συντάγματος καθ' ολοκληρίαν. Διότι γι' αυτήν, είμαστε υπεύθυνοι όλοι μας και όχι μόνον οι ειδήμονες. Η άποψη ότι οι ειδήμονες μόνον μπορούν να ερμηνεύουν ορθά το Σύνταγμα δεν ευσταθεί, και απορρίπτεται από το γεγονός ότι οι

δημιουργοί του, προσφέρουν το δικαίωμα της αντίστασης σε όλους τους Έλληνες και όχι μόνον στους ειδήμονες με την αιτιολογία της προστασίας του από παρερμηνείες. Τούτο βέβαια δεν σημαίνει πως δικαιούται ο κάθε ένας να αντιστέκεται με κάθε μέσο πριν ερευνησει προηγουμένως και συνειδητοποιήσει, τόσο το πνεύμα του Συντάγματος όσο και τις συνέπειες των πράξεών του. Για τους λόγους αυτούς προτείνεται ο εξής τρόπος δράσης:

Κάθε φορά που κάποιος πολίτης έχει τη βεβαιότητα ή έστω και υπόνοιες μη τήρησης του Συντάγματος, συντάσσει μία **ΔΗΛΩΣΗ ΕΠΙΦΥΛΑΞΗΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ** της συγκεκριμένης διάταξης ή ενός συνόλου διατάξεων ή μιας συμπεριφοράς κρατικών λειτουργιών και την καταθέτει προς ερμηνεία σε μια αρμόδια δημόσια υπηρεσία. Αν δια της συγκεκριμένης αντισυνταγματικής διάταξης ασκείται βία από την εξουσία προς τον πολίτη, απαιτείται επί παραδείγματι βιαίως ένα χρηματικό ποσό, κατάσχεση περιουσίας, άρση του ασύλου κλπ, τότε έχουμε την περίπτωση όπου κάποιος, νομοθέτης ή δημόσιο όργανο, επιχειρεί να καταλύσει το Σύνταγμα ασκώντας βία, υποπίπτοντας στην παράγραφο 4 της ακροτελευταίας διάταξης του Συντάγματος. Γεγονός που εγείρει το δικαίωμα της πολιτικής ανυπακοής, ως πράξης μη συμμετοχής στην καταλυτική προς το Σύνταγμα διάταξη.

Διότι, **«Ο ΣΙΩΠΩΝ ΔΟΚΕΙ ΣΥΝΑΙΝΕΙΝ»**, καθώς η σιωπή σημαίνει συμμετοχή, συνενοχή και συναίνεση. Η δήλωση επιφύλαξης ως προς τη συνταγματικότητα των διατάξεων ή των πράξεων δια των οποίων απαιτείται βία από το κράτος η συναίνεση, σε συνδυασμό με μια δήλωση ανυπακοής ως προς τις συγκεκριμένες διατάξεις μέχρις ότου αυτές εναρμονιστούν προς το Σύνταγμα, ή μέχρις ότου ερμηνευτούν από τους αρμόδιους του κράτους και δια της ερμηνείας λάβουν την αποδοχή μας, αποτελούν το δεύτερο μέσο αντίστασης σε περιπτώσεις μη τήρησης του Συντάγματος και «εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία».

Η άρνηση συναίνεσης σε αντισυνταγματικές διατάξεις και εντολές κρατικών λειτουργιών, αποτελεί δικαίωμα και υποχρέωση κάθε ευσυνείδητου πολίτη σύμφωνα με την παρ. 4 της ακροτελευταίας διάταξης. Η πληρωμή λοιπόν με αντισυνταγματικό νόμο τελών κυκλοφορίας, τελών επιτηδεύματος, διοδίων και εκτάκτων εισφορών και οποιωνδήποτε άλλων φορολογικών επιβαρύνσεων, φόρων, τελών κλπ, αποτελεί πράξη συναίνεσης δια της οποίας τεκμηριώνεται η συνενοχή στην παραβίαση του Συντάγματος και στο επιχείρημα κατάλυσής του. Το γεγονός άλλωστε ότι το Σύνταγμα έχει καταλυθεί και ο λαός από κυρίαρχος έγινε υπήκοος, δεν οφείλεται μόνον στις αυθαιρεσίες των εξουσιαστών αλλά κυρίως στην συναίνεση του λαού προς αυτές δια της σιωπής, της συμμετοχής και της υπακοής.

Το γεγονός ότι ο λαός από κυρίαρχος της χώρας του έγινε υπήκοος, οφείλεται κατά κύριο λόγο στο γεγονός ότι δεν διάβασε ποτέ το Σύνταγμα, αφήνοντας εν λευκώ σε άλλους τόσο τις αναθεωρήσεις του και τις ερμηνείες όσο και την εφαρμογή του. Για τον λόγο αυτόν ο καημένος κυρίαρχος κάποτε λαός, δεν πρόσεξε ότι πουθενά **ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΔΕΝ ΜΑΣ ΖΗΤΑ ΥΠΑΚΟΗ!**

Οι μόνοι λοιπόν που σύμφωνα με το Σύνταγμα οφείλουν να υπακούν στο Σύνταγμα και στους νόμους είναι οι κρατικοί λειτουργοί και συγκεκριμένα, οι διδάσκαλοι, οι βουλευτές και οι δικαστές. Για τον εξής απλούστατο λόγο: Διότι ως υπάλληλοι που εμείς ο κυρίαρχος Λαός τους έχουμε θέσει κάποιες αρμοδιότητες, οφείλουν να μας υπακούν, και γίνονται κατά συνέπεια σε όλη τη διάρκεια της θητείας τους, υπήκοοί μας. Εξάιρεση αποτελεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο οποίος σύμφωνα με το άρθρο 33, ορίζεται ως φύλακας του Συντάγματος και όχι ως υπάλληλος που υπόκειται σε αυτό, όπως όλοι οι κρατικοί λειτουργοί.

Με τον όρο λοιπόν «Έλλην υπήκοος», αναφερόμαστε μόνον στους κρατικούς λειτουργούς που έχουν αναλάβει θέσεις εξουσίας, και όχι προς όλους τους Έλληνες Πολίτες. Διότι οι Έλληνες πολίτες είναι ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ του εαυτού τους και της χώρας τους, και δεν είναι δυνατόν ένας κυρίαρχος να δηλώνει υπακοή. Και μάλιστα, υπακοή προς τους υπαλλήλους του!!!

ΑΦΟΥ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΔΕΝ ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΈΛΛΗΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΣΕ ΥΠΑΚΟΗ, και αφού οι εξουσιαστές ως υπάλληλοί μας δεν δικαιούνται να το κάνουν, συμπεραίνουμε ότι η έννοια της υπακοής που απαιτείται δια των νόμων, είναι μια επινόηση των εξουσιαστών δια της οποίας από υπήκοοι έγιναν κυρίαρχοι, μετατρέποντας σε υπηκόους τους εμάς. Αφού λοιπόν, σε κανένα μέρος το Σύνταγμα δεν υποχρεώνει σε υπακοή τον κυρίαρχο Λαό, συμπεραίνουμε πως κάθε αίτημα υπακοής από τους κρατικούς λειτουργούς, πηγάζει ή από αντισυνταγματική διάταξη, ή από κατάχρηση εξουσίας και πρέπει να καταγγεληθεί.

Μελετώντας το Σύνταγμα από την αρχή, διαπιστώνουμε ότι στο πρώτο μέρος ορίζει τη μορφή του πολιτεύματος, ενώ στο δεύτερο μέρος τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών. Αξίζει να διευκρινιστεί, ότι δεν γίνεται λόγος για «δικαιώματα και υποχρεώσεις»! (δείτε ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ Ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα») Βέβαια, στο άρθρο 7 αναφέρεται η έννοια της ποινής και ότι καμιά ποινή δεν μπορεί να επιβληθεί χωρίς νόμο που φυσικά πρέπει να συμφωνεί με το Σύνταγμα. Δεν γίνεται όμως λόγος για επιβολή ποινής λόγω ανυπακοής. Η ποινή λειτουργεί ως μέσο περιορισμού της επικινδυνότητας που ενδέχεται να εμφανίσουν κάποιοι πολίτες για διάφορους λόγους όπως ψυχολογικοί, οικονομικοί, εγωιστικοί κλπ. Δεν αναφέρεται όμως κάπου στο Σύνταγμα, ότι μπορεί να επιβληθεί ποινή για λόγους ανυπακοής, με εξαίρεση τους κρατικούς λειτουργούς οι οποίοι οφείλουν να υπακούν εξ' αιτίας του ρόλου που συνειδητά έχουν αναλάβει.

Στο τρίτο μέρος του Συντάγματος, αναπτύσσεται ο τρόπος οργάνωσης και λειτουργίας της Πολιτείας, και μόνον στο τέταρτο μέρος γίνεται λόγος για υποχρέωση των Πολιτών έναντι της Πολιτείας η οποία είναι μία: Ο σεβασμός προς το Σύνταγμα και η αντίσταση με κάθε μέσο, εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία! Συμπεριλαμβάνοντας σε αυτή και την υποχρέωση υπηρεσίας στον στρατό, διαπιστώνουμε πως πρόκειται ξανά για την ίδια υποχρέωση αντίστασής μας εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να καταλύσει τη συνταγματική δημοκρατία μας και να μας πάρει την εθνική κυριαρχία. Σχετικά

με την υποχρέωση πληρωμής φόρων, το Σύνταγμα ζητά τη δίκαιη συμμετοχή μας στα δημόσια βάρη δια της συνεισφοράς ενός μέρους των εσόδων μας **ΑΝΑΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΟΡΟΔΟΤΙΚΗ ΜΑΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ** και σε καμιά περίπτωση δεν δικαιολογεί την απαίτηση από τους εξουσιαστές πληρωμής ποσών που δεν διαθέτουμε και μάλιστα δια της βίας.

Σεβασμός και όχι υπακοή λοιπόν! Διότι το Σύνταγμα είναι ένα σοφότατο έργο, που μας παρέχει ένα πλήθος δικαιωμάτων με μία και μοναδική υποχρέωση: να το σεβόμαστε και να αγωνιζόμαστε με κάθε μέσο για την τήρησή του! Να γιατί οι εξουσιαστές επιχειρούν να το αντικαταστήσουν με υπερνόμους στα πλαίσια μιας Ευρωπαϊκής προοπτικής, με υπερνόμους γραμμένους από τεχνοκράτες οι οποίοι σκοπεύουν να μας μετατρέψουν οριστικά από κυρίαρχους σε υπήκοους, δίχως σύνταγμα, δίχως κράτος και δίχως δικαιοσύνη. Από τεχνοκράτες που σχεδιάζουν να μας απαγορεύσουν ακόμη και την καλλιέργεια λαχανόκηπων, ακόμη και την πρόσβαση στο νερό, το οποίο θα ανήκει σε πολυεθνικές. (νόμος alimentarius)

Γ) ΑΙΤΗΣΗ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ

Σύμφωνα με το Σύνταγμα, σε υπακοή υποχρεούνται μόνον οι κρατικοί λειτουργοί, και συγκεκριμένα οι ακαδημαϊκοί και διδάσκαλοι, (άρθρο 16), οι βουλευτές (άρθρο 59) και οι δικαστές (άρθρο 87).

Συγκεκριμένα για τους δικαστές αναφέρεται ότι «υπόκεινται» μόνον στο Σύνταγμα και στους νόμους και σε καμιά περίπτωση δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με διατάξεις που έχουν τεθεί κατά κατάλυση του Συντάγματος. Η άρση της υποχρέωσης συμμόρφωσης με αντισυνταγματικές διατάξεις, ισχύει για όλους τους κρατικούς λειτουργούς, σύμφωνα με τον δημοσιοϋπαλληλικό κώδικα ο οποίος στο άρθρο 25 σχετικά με τη νομιμότητα των υπηρεσιακών ενεργειών, αναφέρει τα εξής:

2. Ο υπάλληλος οφείλει να υπακούει στις διαταγές των προϊσταμένων του. Όταν όμως εκτελεί διαταγή, την οποία θεωρεί παράνομη, οφείλει, πριν την εκτέλεση,

να αναφέρει εγγράφως την αντίθετη γνώμη του και να εκτελέσει τη διαταγή χωρίς υπαίτια καθυστέρηση.

Η διαταγή δεν προσκτάται νομιμότητα εκ του ότι ο υπάλληλος οφείλει να υπακούσει σε αυτήν.

3. Αν η διαταγή είναι προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη, ο υπάλληλος οφείλει να μην την εκτελέσει και να το αναφέρει χωρίς αναβολή.

...Επί νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, εφόσον εκείνος που διέταξε είναι το διοικητικό συμβούλιο ή το ανώτατο μονομελές όργανο διοίκησης, η αναφορά υποβάλλεται στον εποπτεύοντα Υπουργό. Εάν εκείνος που διέταξε είναι ο Υπουργός, η αναφορά υποβάλλεται στον Πρωθυπουργό.

4. Αν ο υπάλληλος έχει αντίθετη γνώμη για εντελλόμενη ενέργεια, για την οποία είναι αναγκαία η προσυπογραφή ή η θεώρηση του, οφείλει να τη διατυπώσει εγγράφως για να απαλλαγεί από την ευθύνη.

5. Οι προϊστάμενοι όλων των βαθμίδων οφείλουν να προσυπογράφουν τα έγγραφα που ανήκουν στην αρμοδιότητά τους και εκδίδονται με την υπογραφή του προϊσταμένου τους. Αν διαφωνούν, οφείλουν να διατυπώσουν εγγράφως τις τυχόν αντιρρήσεις τους.

Οι κρατικοί λειτουργοί λοιπόν, όχι μόνον δεν υποχρεούνται να υπακούουν σε αντισυνταγματικές διατάξεις ή εντολές ανωτέρων τους, αλλά οφείλουν να μην τις εκτελούν διατυπώνοντας εγγράφως τις αντιρρήσεις τους.

Για τους πολίτες που δεν είναι κρατικοί λειτουργοί, δεν αναφέρει πουθενά το Σύνταγμα, πως έχουν την υποχρέωση υπακοής σε αντισυνταγματικές διατάξεις και αντισυνταγματικές κρατικές εντολές. Παρ' αυτά όμως, θεωρούμε πως οφείλουν, ή έστω δικαιούνται να αναφέρουν εγγράφως στις αντίστοιχες δημόσιες υπηρεσίες τις αντιρρήσεις τους, με μία δήλωση επιφύλαξης ως προς τη συνταγματικότητα των διατάξεων επί των οποίων δηλώνουν ανυπακοή, και βάση αυτής, να αρνούνται τη συναίνεση.

Το δικαίωμα της ανυπακοής με τον παραπάνω όρο, ως προς την υποχρέωση εκτέλεσης αντισυνταγματικών εντολών, όπως επί παραδείγματι η πληρωμή τελών κυκλοφορίας, του χαρατσιού της ΔΕΗ, του τέλους επιτηδεύματος των διοδίων κλπ, το θεωρούμε καθ' όλα νόμιμο, με την προϋπόθεση ότι έχει κατατεθεί από τον διαμαρτυρούμενο πολίτη μια τεκμηριωμένη δήλωση επιφύλαξης ως προς τη συνταγματικότητα του αντίστοιχου νόμου.

ΑΦΟΥ ΛΟΙΠΟΝ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ ΣΕ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΝΤΟΛΗ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΜΟ, Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΕΙ ΤΗΝ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΟΦΕΙΛΗ και να επιβάλλει ποινές όπως προσαυξήσεις, αφαίρεση των στοιχείων κυκλοφορίας του οχήματος, άρνηση έκδοσης φορολογικής ενημερότητας κλπ, μέχρι την επίλυση της διαφοράς, η οποία επέρχεται με την απόφαση περί της συνταγματικότητας του προς αμφισβήτηση νόμου.

Το άρθρο 120 του Συντάγματος, είναι σαφέστατο ως προς το δικαίωμα των πολιτών να αποφασίζουν για τη συνταγματικότητα των νόμων και των κρατικών εντολών. Διότι σύμφωνα με την παράγραφο 4, η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων και όχι αποκλειστικά στη νομοθετική, την εκτελεστική και τη δικαστική εξουσία. Επομένως οι πατριώτες Έλληνες δικαιούνται και υποχρεούνται να τηρούν το Σύνταγμα, και να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία, δίχως την υποχρέωση κατοχής μιας απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας για τη συνταγματικότητα της κάθε μίας από τις χιλιάδες διατάξεις.

Άλλωστε, η επιχείρηση κατάλυσης του Συντάγματος με τη βία, δεν μπορεί να γίνει από τους πολίτες παρά μονάχα από την κρατική εξουσία. Διότι μόνον αυτή μπορεί να ασκεί έννομη είτε παράνομη βία. Αφού λοιπόν τη δυνατότητα και το δικαίωμα άσκησης βίας έχει μόνον η κρατική εξουσία, γίνεται φανερό πως η ακροτελευταία διάταξη του Συντάγματός μας, αναφέρεται αποκλειστικά σε αυτήν με τη φράση «οποιοσδήποτε επιχειρεί». Οι πολίτες, δεν έχουν δυνατότητα να καταλύσουν το Σύνταγμα, έστω και με άσκηση βίας. Διότι η προσωπική αντίδραση και οι μαζικές διαδηλώσεις, μπορούν να διαταράξουν την έννομη τάξη αλλά όχι να καταλύσουν το Σύνταγμα.

Το Σύνταγμα μπορεί να καταλυθεί μόνον από τους νομοθέτες δια των αναθεωρήσεών του, δια των αντισυνταγματικών νόμων και δια της επιβολής τους με τη βία στους πολίτες. Ούτε ο στρατός και τα τανκς μπορούν να καταλύσουν το Σύνταγμα, δίχως την συμμετοχή των νομοθετών. Αναφερόμενο λοιπόν το άρθρο 120 σε επιχείρηση κατάλυσης του Συντάγματος με τη βία, δεν αναφέρεται ούτε στις διαδηλώσεις των πολιτών, ούτε σε στρατιωτική επιχείρηση αλλά συγκεκριμένα στην νομοθετική βία που ολοκληρώνεται με τη βία της εκτελεστικής και της δικαστικής εξουσίας.

Το δικαίωμα της ανυπακοής σε αντισυνταγματικές διατάξεις, με πρόθεση τη διαφύλαξη του Συντάγματος, το αντλεί ο κυρίαρχος Λαός από τον πατριωτισμό του, και όχι από την υπάρχουσα νομοθεσία. Αφού σε αυτόν επαφίεται η τήρηση του Συντάγματος και όχι στο υπάρχον νομικό πλαίσιο. Επομένως για την άσκηση της ανυπακοής δεν απαιτείται καμία άδεια από την κρατική εξουσία, ούτε αυτή μπορεί να επιβάλλει στην προκειμένη περίπτωση κάποια ποινή. **ΑΡΚΕΙ Ο ΠΟΛΙΤΗΣ ΝΑ ΔΗΛΩΣΕΙ ΕΠΙΣΗΜΑ ΣΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ, ΟΤΙ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΑΚΟΥΣΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΕΠΙΦΥΛΑΞΗΣ ΤΟΥ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ.** Αν έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει αιτιολογημένα την επιφύλαξή του σίγουρα η δήλωσή του θα θεωρηθεί εγκυρότερη, αυτό όμως δεν μπορεί να τεθεί ως απαραίτητος όρος. Διότι το άρθρο 120 στην παρ. 4, δεν λέει ότι η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό μόνον των μορφωμένων Ελλήνων, που μπορούν να διατυπώνουν τις αντιρρήσεις τους στη γλώσσα των νομικών. Η μη ορθή σύνταξη λοιπόν μιας δήλωσης ανυπακοής, ή η ανεπαρκής αιτιολόγηση, δεν μπορεί να ακυρώσει τη νομιμότητά της. Διότι από τη στιγμή που κατατίθεται επίσημα ως αναφορά σε μια κρατική αρχή, η αρχή αυτή οφείλει να την προωθήσει στους ειδήμονες, οι οποίοι οφείλουν να απαντήσουν εντός 60 ημερών όπως ο νόμος ορίζει, σκεπτόμενοι κατά το πνεύμα του νόμου και όχι κατά το γράμμα. Διότι, «Οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι εκτελεστές της θέλησης του Κράτους και υπηρετούν το Λαό» (Σύνταγμα, άρθρο 103) λαμβάνοντας λοιπόν την αναφορά του διαμαρτυρούμενου πολίτη, οφείλουν να τον υπηρετήσουν δια της κατανόησης και να τον εξυπηρετήσουν ενημερώνοντάς τον για τη θέληση του κράτους ως αναφορά τη συγκεκριμένη περίπτωση.

Αν λοιπόν η δήλωση ανυπακοής αφορά οποιαδήποτε οφειλή προς την ΔΟΥ, συνοδευόμενη από μια δήλωση επιφύλαξης ως προς τη συνταγματικότητα του νόμου, ο δημόσιος υπάλληλος που λαμβάνει την αναφορά, οφείλει αφ' ενός να εξυπηρετήσει τον διαμαρτυρούμενο πολίτη βοηθώντας τον να τη συντάξει καλύτερα στην περίπτωση που είναι ασαφής και να του απαντήσει για τη θέληση του Κράτους. Διότι σύμφωνα με το άρθρο 10 του Συντάγματος, παρ. 1. Καθένας ή πολλοί μαζί έχουν το δικαίωμα, τηρώντας τους νόμους του Κράτους, να αναφέρονται εγγράφως στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα κατά τις κείμενες διατάξεις και να απαντούν αιτιολογημένα σε εκείνον, που υπέβαλε την αναφορά, σύμφωνα με το νόμο.

Αν τώρα, ο υπάλληλος διαπιστώσει ότι η θέληση του Κράτους για τη συγκεκριμένη περίπτωση βασίζεται σε αντισυνταγματικές διατάξεις, οφείλει να πράξει τα νόμιμα ώστε να μην περιοριστούν τα δικαιώματα

του διαμαρτυρούμενου πολίτη, τα οποία σύμφωνα με το άρθρο 25 του Συντάγματος, «τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους». Και «όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Αφού λοιπόν ο πολίτης δικαιούται να μην υπακούσει σε έναν αντισυνταγματικό νόμο, όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίσουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκηση αυτού του δικαιώματος. Διότι ο υπάλληλος οφείλει να γνωρίζει το Σύνταγμα, να υπακούει σε αυτό και να εκπληρώνει τιμίως και ευσυνειδήτως τα καθήκοντά του. (άρθρο 19 του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα). Απορρίπτοντας λοιπόν την αναφορά ενός διαμαρτυρούμενου πολίτη με την αιτιολογία της μη ορθής σύνταξης, υποθέτω ότι ο υπάλληλος εκπληρώνει τυπικά τα καθήκοντά του αλλά όχι τιμίως και ευσυνειδήτως!.

Αν η αντισυνταγματική διάταξη που τίθεται υπό αμφισβήτηση υποβάλλει σε περιορισμό τον διαμαρτυρούμενο πολίτη, περιορισμό των ατομικών του δικαιωμάτων όπως το δικαίωμα της μετακίνησης με χρήση ενός μεταφορικού μέσου, περιορισμό των οικονομικών του δικαιωμάτων, και στην έσχατη περίπτωση περιορισμό της ελευθερίας του, ο αρμόδιος δημόσιος υπάλληλος (επί παραδείγματι ο υπάλληλος της Δ.Ο.Υ.) πρέπει να φροντίσει ώστε οι περιορισμοί αυτοί «να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα, είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και εφ' όσον σέβονται την αρχή της αναλογικότητας». (άρθρο 25 του Συντάγματος για τα δικαιώματα του ανθρώπου)

Αν, (όπως στην περίπτωση ανυπακοής ως προς την πληρωμή των τελών κυκλοφορίας και του τέλους επιτηδεύματος) οι επιβαλλόμενοι περιορισμοί δεν σέβονται την αρχή της αναλογικότητας, επομένως δεν προβλέπονται απ' ευθείας από το Σύνταγμα αλλά από νόμο, ο αρμόδιος υπάλληλος οφείλει να αρνηθεί να τους επιβάλλει δηλώνοντας επιφύλαξη υπέρ του σχετικού νόμου. Η προτεινόμενη αυτή πράξη ορίζεται από το άρθρο 25 του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα, σύμφωνα με το οποίο, παρ. 1 «Ο υπάλληλος είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση των καθηκόντων του και τη νομιμότητα των υπηρεσιακών του ενεργειών». Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, δεν είναι νόμιμη η επιβολή περιορισμών, που επιβάλλονται από έναν αντισυνταγματικό νόμο ή από αντισυνταγματική εντολή ανωτέρου. Γι' αυτό ο υπάλληλος, οφείλει μεν να υπακούει στις διαταγές των προϊσταμένων του και στους νόμους του κράτους, οφείλει όμως παράλληλα **«ΑΝ Η ΔΙΑΤΑΓΗ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΔΗΛΩΣ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΝΑ ΜΗΝ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΒΟΛΗ»**. (άρθρο 25, παρ. 3)

Στην περίπτωση που ο υπάλληλος, (ανεξαρτήτως του αν δεχθεί ή όχι αναφορά επιφύλαξης ως προς τη συνταγματικότητα ενός νόμου), «εμποδίζει την αποτελεσματική άσκηση ενός δικαιώματος», υποβάλλοντας έναν ή περισσότερους πολίτες σε περιορισμό εξ' αιτίας ενός αντισυνταγματικού νόμου, είναι βέβαιο ότι εκτελεί τα καθήκοντά του μόνον τυπικά, αλλά όχι τιμίως και ευσυνειδήτως όπως θα όφειλε σύμφωνα με τον όρκο του, και το άρθρο 19 του Δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα, γεγονός που συνιστά το πειθαρχικό παράπτωμα της παράβασης καθήκοντος.

Αφού (όπως σύμφωνα με τα ανωτέρω έχουμε ορίσει) το δικαίωμα της ανυπακοής σε αντισυνταγματικές διατάξεις αποτελεί ατομικό μας δικαίωμα που απορρέει απ' ευθείας από το Σύνταγμα, ο περιορισμός του από τα κρατικά όργανα αποτελεί παράβαση καθήκοντος που τεκμηριώνει παράλληλα έλλειψη σεβασμού προς το Σύνταγμα και αποφυγή αναγνώρισης αυτού. Σύμφωνα με το άρθρο 107 του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα που ορίζει τα πειθαρχικά παραπτώματα και τις ποινές, η άρνηση αναγνώρισης του Συντάγματος και η παράβαση καθήκοντος αποτελούν τα μόνα πειθαρχικά παραπτώματα που επισύρουν την ποινή της οριστικής παύσης του υπαλλήλου την οποία μπορεί να απαιτήσει ο αδικημένος πολίτης από τα ανώτερα του πειθαρχικά όργανα, φτάνοντας μέχρι το Συμβούλιο της Επικρατείας. (Άρθρο 144 του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα, σχετικά με την εκτέλεση της απόφασης που ορίζει ότι παρ. 1 «Η τελεσίδικη απόφαση εκτελείται υποχρεωτικώς. Η εκτέλεση γίνεται από την οικεία υπηρεσία ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Παράλειψη εκτέλεσης της ποινής αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα.» Και στην παρ. 2 ότι: «Σε περίπτωση απόρριψης προσφυγής κατά απόφασης που επιβάλλει την ποινή της οριστικής παύσης, η λύση της υπαλληλικής σχέσης επέρχεται αυτοδικαίως από τη δημοσίευση της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας.»

Η παρούσα αίτηση λοιπόν για μια επίσημη αναγνώριση από το κράτος του δικαιώματος της ανυπακοής των πολιτών, απέναντι σε αντισυνταγματικές διατάξεις, διαταγές κρατικών λειτουργιών και περιορισμό δικαιωμάτων που απορρέουν απ' ευθείας από το Σύνταγμα και τις Διεθνείς συμβάσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, κατατίθεται μάλλον με στόχο την υπενθύμιση και ενημέρωση των κρατικών λειτουργιών, ενός δικαιώματος που ΕΙΝΑΙ επισήμως αναγνωρισμένο από το κράτος σύμφωνα με την υπάρχουσα νομοθεσία.

Δ. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ, ΟΧΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΕΙ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Η βασική μας συμφωνία με την εξουσία, που ορίζεται στο Α' τμήμα του Συντάγματος, με τα άρθρα 1 και 2, είναι η μορφή του πολιτεύματος και η θεμελίωσή του στη λαϊκή κυριαρχία. Κάθε μορφή εξουσίας λοιπόν παραμένει νόμιμη, με την προϋπόθεση ότι ο Λαός παραμένει κυρίαρχος. Η υποκλοπή της λαϊκής κυριαρχίας, δια της επιβολής αντισυνταγματικών νόμων άρει αυτομάτως τη νομιμότητα της εξουσίας, ενεργοποιώντας το δικαίωμα της πολιτικής ανυπακοής με κάθε μέσο.

Δύο είναι οι κύριες απόψεις για τη νομιμότητα της εξουσίας:

α) Η παραπλανητική των ΜΜΕ και των λαοπλάνων πολιτικών σύμφωνα με την οποία «κάθε κυβέρνηση που εκλέγεται νόμιμα, διατηρεί τη νομιμότητά της καθ' όλη τη διάρκεια της τετραετίας». Σύμφωνα με αυτήν, οι βουλευτές δια της ψήφου, λαμβάνουν μία λευκή επιταγή για να τη χρησιμοποιήσουν ανάλογα με τις επιθυμίες τους. Κανένας όρος δεν μπαίνει κατά τη διάρκεια της τετραετίας στη χρήση της λευκής επιταγής, αφού οι βουλευτές έχουν εξασφαλίσει την βουλευτική ασυλία. Έχουν κάθε δικαίωμα λοιπόν να

χρησιμοποιήσουν την εθνική μας περιουσία όπως αυτοί επιθυμούν, να την κλέψουν, να την υποθηκεύσουν, να την εκποιήσουν και να καταθέσουν τα κλοπιμαία τους στις τράπεζες του εξωτερικού. Δικαιούνται να επιβάλλουν όποια ποινή επιθυμούν στους πολίτες που αντιδρούν, στερώντας τους βασικά δικαιώματα, ακόμη και αυτό της δυνατότητας επιβίωσης. Δικαιούνται να εξαρτήσουν την δικαστική εξουσία διορίζοντας δικούς τους ανθρώπους στα ανώτατα δικαστήρια της χώρας όπου οι δίκες τελεσιδικούν, δικαιούνται την δωροδοκήσουν μέχρι και να την απειλήσουν. Δικαιούνται να μην λογοδοτούν σε κανέναν για τις πράξεις τους, και να εξαρτήσουν τα ΜΜΕ διαδίδοντας ψευδείς πληροφορίες. Αυτά εν ολίγοις.

β) Η δεύτερη άποψη για τη νομιμότητα της εξουσίας, είναι αυτή που ορίζεται σαφώς από το Σύνταγμα. Και συγκεκριμένα από το άρθρο 59, σύμφωνα με το οποίο ο βουλευτής δεν γίνεται νόμιμος εκπρόσωπος του λαού όταν λάβει την εξουσιοδότηση δια της ψήφου, αλλά όταν ορκιστεί ότι θα τηρεί τα καθήκοντά του, κυριότερο των οποίων είναι η πίστη στην Πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, η υπακοή του στο Σύνταγμα και τους νόμους και η εκπλήρωση με ευσυνείδητο τρόπο των καθηκόντων του. **ΓΕΓΟΝΟΣ ΠΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΟΤΙ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΠΑΥΕΙ ΝΑ ΥΠΑΚΟΥΕΙ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ, ΔΙΑ ΤΗΣ ΨΗΦΙΣΗΣ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ, ΧΑΝΕΙ ΤΗΝ ΛΑΪΚΗ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΑΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΟΣ.** Γι' αυτό στη Δημοκρατία, όπως αυτή ορίζεται από τους δημιουργούς της, ο βουλευτής είναι ανακλητός.

Στην αληθινή Δημοκρατία, όπως αυτή ορίζεται από τους δημιουργούς της, ο βουλευτής είναι ανακλητός, διότι ο λαός ως κυρίαρχος, έχει δικαίωμα ανά πάσα στιγμή να του στερήσει το δικαίωμα της εκπροσώπησης του. Ο βουλευτής όχι μόνον δεν δικαιούται ασυλία, αλλά είναι υπόλογος ανά πάσα στιγμή για τις πράξεις του στον Λαό και στα δικαστήρια. Διότι το αίτημα της λευκής επιταγής κάτω από την προστασία της βουλευτικής ασυλίας, είναι η χειρότερη μορφή κατάχρησης εξουσίας που καθιστά τον ίδιο κυρίαρχο, υποκλέπτοντας από τον λαό την λαϊκή κυριαρχία. Η υποκλοπή της λαϊκής κυριαρχίας από τους εκπροσώπους του λαού, συνιστά την κατάλυση του δημοκρατικού πολιτεύματος δια της βίας, ενεργοποιώντας το δικαίωμα των πολιτών να αντιδράσουν με κάθε μέσο.

Σύμφωνα με το άρθρο 82 παρ. 1 του Συντάγματος, «Η κυβέρνηση καθορίζει και κατευθύνει τη γενική πολιτική της Χώρας, σύμφωνα με τους ορισμούς του Συντάγματος..» Κάθε φορά λοιπόν που η κυβέρνηση κατευθύνει την πολιτική της χώρας με αντισυνταγματικούς ορισμούς, χάνει τη νομιμότητά της ενεργοποιώντας το δικαίωμα της πολιτικής ανυπακοής. Και σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 3 του Συντάγματος, κάθε εξουσία είναι νόμιμη, όταν πηγάζει από το Λαό, όταν υπάρχει υπέρ αυτού και του Έθνους και όταν ασκείται όπως ορίζει το Σύνταγμα.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος, κάθε εξουσία είναι νόμιμη, όταν και καθ' όσο διάστημα ανταποκρίνεται στην πρωταρχική της υποχρέωση, που είναι ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου. **ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥ Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΑΥΤΟΣ ΑΤΟΝΕΙ, ΛΟΓΩ ΜΗ**

ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ, ΕΚ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΔΥΣΧΕΡΗΣ Η ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΑΔΥΝΑΤΗ, Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΧΑΝΕΙ ΤΗ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ, ΤΗΝ ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΜΗ ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ, ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΤΟΥΣ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΚΑΣΤΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥΣ. Επειδή το Σύνταγμά μας δια της βουλευτικής ασυλίας αποτρέπει τη δυνατότητα εκτόνωσης του προβλήματος, ενός προβλήματος που συνιστά κατάλυση της δημοκρατίας, τίθεται το εύλογο ερώτημα: Πώς μπορεί να οχυρωθεί η δημοκρατία από τον κίνδυνο να καταχραστούν την εξουσία οι αντιπρόσωποι του λαού;

Το σημερινό δημοκρατικό πολίτευμα έχει αλλοιωθεί, χάνοντας τις δικλίδες ασφαλείας που του προσφέρουν τη δυνατότητα οχύρωσης από τους καταχραστές της εξουσίας. Με αποτέλεσμα η λαϊκή κυριαρχία να έχει μετατραπεί σε κυριαρχία των βουλευτών, των δικαστών και των κρατικών λειτουργών. Δεν έχουμε λοιπόν δημοκρατία, απλώς διατηρούνται τα προσχήματα, για λόγους δημοτικότητας και τηλεθέασης.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, ο μόνος τρόπος διεκδίκησης του δημοκρατικού πολιτεύματος, είναι η ενεργοποίηση του δικαιώματος της αντίστασης με κάθε μέσο, που απορρέει από την ακροτελευταία διάταξη του Συντάγματός μας, συνιστώντας το γεγονός της πολιτικής ανυπακοής. Μιας ανυπακοής που σε καμιά περίπτωση δεν θα έπρεπε να συγχυστεί με την αναρχία, καθώς στρέφεται σαφέστατα εναντίον των καταχραστών της εξουσίας, διατηρώντας όμως τον Απόλυτο σεβασμό προς το Σύνταγμα και τους νόμους που συμφωνούν με αυτό.

Η ΤΑΥΤΙΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ ΜΕ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ, ΩΣ ΕΝΑ ΠΕΙΣΤΙΚΟ ΑΛΛΟΘΙ.

Παρ' όλο που τα οικονομικά συμφέροντα της Πολιτείας, αποτελούν μέρος μόνον του ευρύτερου δημοσίου συμφέροντος, οι καταχραστές της εξουσίας θέτουν αυτά ως πρωταρχικά, υποκαθιστώντας κατά παράβαση του Συντάγματος (άρθρο 2 παρ. 1) την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας, που είναι ο σεβασμός και η προστασία της σωματικής, πνευματικής και ψυχικής αξίας του ανθρώπου. Με τη δικαιολογία ότι δίχως τους αναγκαίους οικονομικούς πόρους η προστασία της αξίας του ανθρώπου θα καταστεί αδύνατη. **ΑΦΟΥ ΛΟΙΠΟΝ ΕΧΟΥΝ ΚΑΤΑΤΕΘΕΙ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ 600 ΔΙΣ \$ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΞΟΦΛΕΙΤΑΙ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΧΡΕΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΑΝΕΙΣΤΕΣ ΜΑΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΧΡΕΟΣ; Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ Η ΕΞΕΥΡΕΣΗ ΠΟΡΩΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ 600 ΔΙΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΕ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ.**

Στο ερώτημα, τί θα γίνει, αν οι πολίτες δια της ανυπακοής, πάψουν να πληρώνουν τα τέλη και τους φόρους, απαντάμε, ότι θα αναγκαστεί επιτέλους το κράτος να διεκδικήσει τους φόρους από τα ήδη

κατατεθειμένα στην Μόντρεαλ Μπανκ 600 δις \$. Και αντερωτάμε: Τι θα γίνει αν δια της παρούσας αντισυνταγματικής πολιτικής, οι περισσότεροι πολίτες χάσουν το δικαίωμα της μετακίνησης, της εργασίας, της στέγης και της διατροφής;

Είναι εμφανές ότι η ταύτιση του δημοσίου συμφέροντος με το οικονομικό, τέθηκε ως μια καλή δικαιολογία, για την εκτροπή της βασικής υποχρέωσης της Πολιτείας, που είναι ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου. Μια εκτροπή που οδήγησε σταδιακά προς την γενικότερη εκτροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος. Η υποκατάσταση του ευρύτερου δημοσίου συμφέροντος από το οικονομικό, δεν στόχευε ακριβώς στην βελτίωση της οικονομίας αλλά στην εύρεση ενός πειστικού άλλοθι για την εκτροπή του Συντάγματος. Και πώς έγιναν πιστευτοί; Είναι δυνατόν οι ορισμοί του Συντάγματος να μην προστατεύουν το δημόσιο συμφέρον και να το προστατεύουν οι σημερινοί πολιτικοί που κατάκλεψαν τη χώρα οδηγώντας την στην πτώχευση;

ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

δεδομένου ότι έχει υποβληθεί η από 29.11.2012 μήνυση του κ. Αρτέμη Σώρρα για εσχάτη προδοσία, κακουργηματική απιστία και παράβαση καθήκοντος, ευρισκομένη εν εξελίξει στην Εισαγγελία Αθηνών για την μη είσπραξη των 600 δις \$, σας **ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ**, σας **ΚΑΛΟΥΜΕ** και **ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΟΥΜΕ** να εισπράξετε τυχόντα ποσά οφειλής μας από τον αναφερόμενο λογαριασμό της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Τράπεζα Μόντρεαλ του Καναδά, τώρα ή όποτε καταστεί αυτό εφικτό, ή απ' όπου ρευστοποιηθούν τα \$600δις, των οποίων μέτοχοι τυγχάνουμε οι ίδιοι ως αυτόχθονες Έλληνες πολίτες και να εισπράξετε τον φόρο των 27,1 δις € που οφείλει ο κύριος Σώρρας προς το Ελληνικό δημόσιο, προκειμένου να ολοκληρωθεί η διαδικασία της δωρεάς στην οποία πρόκειται να προβεί ο κ. Σώρρας προς τους δύο παραπάνω οργανισμούς και τώρα κωλύεται λόγω της άρνησής σας να εισπράξετε τον παραπάνω φόρο. Σε περίπτωση που εισπράξετε τον φόρο, το παραπάνω ποσό των 5,5 τρις € θα διατεθεί προς αποπληρωμή του δημοσίου και ιδιωτικού χρέους της Ελλάδας.

Σε κάθε περίπτωση σας καλούμε να μας απαντήσετε εντός 60 ημερών τον λόγο που το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο Οικονομικών **ΑΡΝΕΙΤΑΙ** να απαντήσει **ΕΠΙΣΗΜΑ** τον λόγο μη είσπραξης του ποσού των 600 δις \$, με τελευταία απάντηση την κοινοποίηση του υπ' αριθμ. Πρωτοκόλλου 9927/3-11-2012 εγγράφου του Υπ. Οικονομικών όπου παραπέμπει την υπόθεση εκταμίευσής του στις αρμόδιες υπηρεσίες του. Σε περίπτωση που δεν μας απαντήσετε **ΕΓΓΡΑΦΩΣ** στην αντίκλητο (όνομα και διεύθυνση
αντικλήτου).....

..... εντός του παραπάνω χρονικού διαστήματος των 60 ημερών τον λόγο της άρνησης του Υπουργείου Οικονομικών να λάβει το παραπάνω ποσό, τεκμαίρεται ότι παράνομα μη νόμιμα και αντισυνταγματικά αρνείστε να το εισπράξετε, επομένως νομιμοποιούμαστε στην πολιτική ανυπακοή,

και σας καλούμε να εισπράξετε τυχόντα ποσά οφειλής μας από τον αναφερόμενο λογαριασμό της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Τράπεζα Μόντρεαλ του Καναδά, τώρα ή όποτε καταστεί αυτό εφικτό, ή απ' όπου ρευστοποιηθούν τα \$600δς.

Σας δηλώνουμε δε, ότι προτιθέμεθα να διεκδικήσουμε την δικαίωσή μας με κάθε δικαστικό τρόπο στρεφόμενοι προς το Υπουργείο Οικονομικών και παντός άλλου αρμόδιου υπευθύνου συμπεριλαμβανομένων και των αρμοδίων υπαλλήλων καθώς και Προϊσταμένων και Διευθυντών της αρμόδιας Δ.Ο.Υ για παράβαση καθήκοντος και άρνηση αναγνώρισης του Συντάγματος σε περίπτωση που προβείτε σε βεβαίωση φορολογικών μας οφειλών καθώς και σε περίπτωση ενεργοποίησης καταδιωκτικών μέτρων εναντίον μας, διότι όπως σας προαναφέραμε πρόκειται για αντισυνταγματική πράξη η επιβολή των δυσβάστακτων φορολογικών επιβαρύνσεων.

Επιφυλασσόμαστε παντός νομίμου δικαιώματός μας όπως ενδεικτικά και όχι περιοριστικά σας αναφέρουμε το δικαίωμά μας για επανέλεγχο των αναφερόμενων, από εσάς ή το Υπουργείο Οικονομικών, οφειλών μας προς το δημόσιο.

Επισυνάπτουμε:

1. Τμήμα 4 σελίδων της απόφασεως 67650/13 (1η σελίδα και το «διά ταύτα») πού βεβαιώνει ότι είναι κατατεθειμένα \$600 δς υπέρ της Ελληνικής Δημοκρατίας από 28/9/2012.
2. Τις 2 πρώτες σελίδες από την μήνυση διά εσχάτη προδοσία η οποία εκκρεμεί εις βάρος των 300 της Βουλής και του κ. Κ. Παπούλια και του κ. Ι. Στουρνάρα από 29/11/2012.
3. Τις δηλώσεις φόρου δωρεάς μετοχών που επιβλήθησαν στον Αρτέμη Σώρρα από την Γ' ΔΟΥ Πατρών καθώς και την εξώδικη δήλωση και τις εκθέσεις επίδοσης που έκανε ο ίδιος προς το ΣΔΟΕ.
4. Τμήμα 4 σελίδων του πιστοποιητικού / θησαυρού του Ταμείου της Παγκόσμιας Τράπεζας του έτους 2007 όπου περιλαμβάνονται τα τεράστια κεφάλαια των Ελλήνων σε δολάρια ΗΠΑ πού φυλάσσονται σε Τράπεζες της Ελλάδος καθώς και οι υπογραφές των Παπούλια, Άλογοσκούφη, Βασιλάκη.
5. Τμήμα 2 σελίδων του ΦΕΚ της κυρώσεως της συμβάσεως Bretton-Woods του ΟΗΕ από την Ελληνική κυβέρνηση στις 21/12/1945.

6. Το υπ' αριθμ. Πρωτοκόλλου 9927/3-11-2012 έγγραφο του Υπ. Οικονομικών προς παραπομπή της υπόθεσης εκταμίευσης των 600 δις στις αρμόδιες υπηρεσίες του.

7. Το Ψήφισμα Ελλήνων (1 σελίδα).

Με την ρητή επιφύλαξη των νομίμων δικαιωμάτων μας, αρμόδιος δικαστικός επιμελητής παραγγέλλεται να επιδώσει την παρούσα στην Προϊσταμένη της Δ.Ο.Υ. .... προς γνώση και για τις νόμιμες συνέπειες, κοινοποιώντας το ταυτόχρονα προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών ..... προς γνώση και για τις νόμιμες συνέπειες.

.....
...../...../.....

Οι δηλούντες και προσκαλούντες

Αριθμός... 8206 Γ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ

Στις 13/9 σήμερα στις τρεις (3) Σεπτεμβρίου του έτους δύο χιλιάδες δέκα τέσσερα (2014), ημέρα Τετάρτη και ώρα 13:11, η πιο κάτω Δικαστική Επιμελήτρια του Πρωτοδικείου Κοζάνης Ελένη ΓΟΥΣΤΕΡΗ, κάτοικος Πτολεμαΐδας, Π. Τσαλδάρη 5, μετά την από 30-7-2014 γραπτή παραγγελία για επίδοση, που μου έδωσαν: οι 1. Νικόλαος Βλάχος του Στεργίου, 2. Ζωή Αποστολίδου του Παναγιώτη, 3. Θεοδώρα Γκιούρα του Κωνίνου, 4. Ιωάννη Πουλάτσογλου του Κυριάκου, 5. Κωνσταντίνος Παταβός του Θωμά, 6. Αναστάσιος Πακαπούκας, κ.λ.π, σύνολο 58.

Πήγα Μαρίνη Σωφρά στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Κοζάνης την από 2-Σεπτεμβρίου-2014 ΔΗΛΩΣΗ ΜΕ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ της πρώτης κατά αυτού, που απευθύνεται ενώπιον αρμοδίου δικαστηρίου και κάθε αρχής και η οποία έχει όπως αυτή ολόκληρη αντιγράφεται πάνω από την παρούσα έκθεση επίδοσής μου, για να λάβει γνώση και για τις νόμιμες συνέπειες, γνωστοποιώ ότι συκοινοποιούνται και τα συνημμένα σ' αυτής έγγραφα ήτοι: 1. τμήμα 4 σελίδων της υπ' αριθ. 67650/13 αποφάσεως, 2. 2 πρώτες σελίδες από την μήνυση δια εσχάτη προδοσία, 3. δηλώσεις φόρου δωρεάς με τοχών που επιβλήθησαν στον Αρτεμη Σώρρα, 4. τμήμα 4 σελίδων του πιστοποιητικού θυσσαυρού του Ταμείου της Παγκόσμιας Τράπεζας του έτους 2007, 6. υπ' αριθ. 9972/3-11-2012 έγγραφο του Υπ. Οικονομικών και 7. ψήφισμα Ελλήνων.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Αφού συντάχθηκε διπλή η παρούσα που αφού διαβάστηκε και βεβαιώθηκε υπογράφεται.

ΠΑΡΑΛΑΒ ΕΙΝ ΣΙΒΑΡΗ
ΓΕΩΡΓΙΑΝΝΗ Π. ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΙΔΟΥ
ΕΠΙΣΤΕΛΕΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑ

Ε. ΓΟΥΣΤΕΡΗ

Αριθμός... 8.237... Γ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ

Στ Νικόλαο σήμερα στις τρεις (3) επταεβρίου του έτους δύο χιλιάδες δέκα τέσσερα (2014), ημέρα Πέμπτη και ώρα βιολι, η πιο κάτω Δικαστική Επιμελήτρια του Πρωτοδικείου Κοζάνης Ελένη ΓΟΥΣΤΕΡΗ, κάτοικος Πτολεμαΐδας, Π. Τσαλδάρη 5, μετά την από 30-7-2014 γραπτή παραγγελία για επίδοση, που μου έδωσαν: οι 1. Νικόλαος Βλάχος του Στεργίου, 2. Ζωή Αποστολίδου του Παναγιώτη, 3. Θεοδώρα Γκιούρα του Κων/νου, 4. Ιωάννη Πουλάτσογλου του Κυριάκου, 5. Κωνσταντίνος Παταβός του Θωμά, 6. Αναστάσιος Πακαρούκας, κ.λ.π, σύνολο 58.

Πήγα Μου Σηφ. Δουβ. στον Διευθυντή της Δ.Ο.Υ Κοζάνης . την από 2-Σεπτεμβρίου-2014 ΔΗΛΩΣΗ ΜΕ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ της πρώτης κατά αυτού, που απευθύνεται ενώπιον αρμοδίου δικαστηρίου και κάθε αρχής και η οποία έχει όπως αυτή ολόκληρη αντιγράφεται πάνω από την παρούσα έκθεση επίδοσής μου, για να λάβει γνώση και για τις νόμιμες συνέπειες, γνωστοποιώ ότι συκοινοποιούνται και τα συνημμένα σ' αυτής έγγραφα ήτοι: 1. τμήμα 4 σελίδων της υπ' αριθ. 67650/13 αποφάσεως, 2. 2 πρώτες σελίδες από την μήνυση δια εσχάτη προδοσία, 3. δηλώσεις φόρου δωρεάς με τοχών που επιβλήθησαν στον Αρτεμη Σώρρα, 4. τμήμα 4 σελίδων του πιστοποιητικού θυσσαυρού του Ταμείου της Παγκόσμιας Τράπεζας του έτους 2007, 6. υπ' αριθ. 9972/3-11-2012 έγγραφο του Υπ. Οικονομικών και 7. ψήφισμα Ελλήνων.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Αφού συντάχθηκε διπλή η παρούσα που αφού διαβάστηκε και βεβαιώθηκε υπογράφεται.

8-9-2014
ΠΑΡΑΛΑΒ ΟΥΣΤΑ ΔΙΟΥΡΙΑ

